satisfactuz vel illis quibus[a] faciēda est restitutio si presto[b] sint ipsi: aut alijs qui eis possint acquirere[c]: vel eis absentibus loci ordinario[d]: aut eius vices gerenti siue rectori parochie[e] in qua testator habitat coram aliquibus fide dignis de ipsa parochia[f]: quibus[g] quidem ordinario vicario et rectori predicto modo cautionem huiusmodi eorum nomine liceat presentis constitutionis auctoritate recipe: ita q illis[h] perinde[i] actio acquiratur: aut suo[k] publico de ipsius ordinarij mandato[l] idonee[m] de restitutiōe facienda sit cautum. Ceterum si receptaruz vsurarum sit quantitas manifesta: illam[n] semper in cautione predicta exprimi volumus: alioquin[o] aliaz recipimus cautionem huius arbitrio moderandam: ipse tū scienter non minorem quam verisimiliter creditur moderetur: et si secus fecerit: ad satisfactionem residui teneatur[p]. Omnes aūt religiosos et alios q manifestos vsurarios cōtra presentis anctionis formaz ad ecclesiasticam ausi fuerint admittere sepulturam: pene[q] in conci. later. contra vsurarios promulgate statuim⁹ subiacere[r]. Nullus manifestorū vsurariorū testamētis intersit: aut eos ad confessionem admittat: siue ipsos absoluat[s]: nisi de vsuris satisfecerint: vel de satisfaciendo pro suaruz viribus facultatum prestent: vt premittitur idoneam cautionem. Testamēta quoqz manifestorū vsurariorū aliter[t] fcā nō valeāt: sz sint irrita ipō iure.

Rubrica de excessibus prelatorū.

Bonifacius octauus.

Mendicantes non possunt acquirere noua loca ad habitādū vel antiqua alienare vel mutare absqz speciali licentia pape: que de hac prohibitione faciat mentionez: in acqrentibus tamen loca pro heremitices vita ducenda: cessat prohibitio, hoc dicit Joan. and.

Cum ex eo q predicatores: minores et religiosi alij mendicātes[v] in ciuitatibus castris villis aut alijs locis ad habitanduz[x] domos vel loca de nouo suscipiunt seu olim suscepta dimittunt: se ibidem ad alia transferentes diuersa scādala

a ¶ Vel illis qbus. tolle hic lrām que est. j. bene p. xij. lineas ibi idonee. de restitutione facienda sit cautum. illis qbus etc. vsqz ibi de ipsa parochia. postea accipe qd est infra: aut seruo publico de ipsius ordinarij mādato: deinde redeas. s. quibus quidem etc. b ¶ Si presto. i. presentes.

c ¶ Possint acqrere. vt sui ppij filij in ptāte pris: serui i quibus habem⁹ vsumfructū: sui alieni bōa fide possessi: et liberi hoīes quos bōa fide possidem⁹ vt seruos. isti. per quas pso. nobis acq. p totū. ff. de acq. rez do. l. acqrit. sz nūquid pcur. dño absente hanc psonalē obligationē acqrat: et vr q sic: qz pcurator qd ex re dñi acqrit dño acqrit. ff. de pcu. l. pcurator. in 9triam vr. si enim pcurator p pecunia dñi quam mutuat fideiussores recipit dño non acqret psonalez 9 fideiussores: nisi dñs sit priuilegiata psona. ff. si cer. pe. l. si pecunia. itē si pcurator stipulat ō euictōne si acqrit. ff. ō acq. pos. l. possessio quoqz. §. et si possessio. dixit hic gra. sic distinguendū. aut pcurator stipulat i iudicijs aut i 9tctibus. si in iudicijs: sp acqrit dño absenti vtilem. ff. de procura. l. si procurator. in 9tctib⁹: aut presente dño: aut absente. si presente acqrit vtilē. ff. de ver. ob. si procuratori psenti: si absenti aut ex re dñi: vt qz stipulat pensionez domus dñi et tunc acqrit dño vtilē. ff. de pcur. l. q pcurator. si aūt ex rez dñi aut dñs est persona priuilegiata vt miles pupillus vel adultus: et tūc acqrit vtilē. ff. si cer. pe. si pecuniā: aut nō ē dñs psona puilegiata: et tūc domino nihil aqrit: sed tenet p actiōem mandati cedere actionem. ff. ō acq. pos. l. possessio quoqz. §. et si possessio. et vr procurator tunc ex re dñi stipulari: qñ accessoria puenientia ex re dñi stipulatur vt pensionez domus: fructus et similia. Extra rem: qñ stipulat ipsam rem: vel aliquid extraneum non pueniēs ex re in hoc ergo casu sm eum stipuletur rem ipsam pncipalem dño debitam. s. vsuras: que lz sint accessorie quo ad recipientem. quo ad soluētem et postea repetētez sunt ipsa res principalis: que sunt ipsa res debita repetenti: pcurator non aqret domino: per. d. l. possessio quoqz. §. si.

d ¶ Loci ordinario. intelligas de loco in quo degit vsurarius: et per ordinarium intelligas epm de iure: lz idem in decano archipresbytero vel abbate: q alias de cōsuetudine iurisditionem hēt in spiritualibus: et nō est mirum si per ordinariū vel eius vicarium actio acqratur cum et si ipse det aliquem q recipiat cautionez vtilis actio acquiratur per illum. ff. rem pu. sal. fo. l. iij.

e ¶ Parochie sic. s. de puer. cōiu. dudū. Est. n. illa publica psona. i. di. ius publicū. et qd dicit ō rectore parochie in qua testator habitat intelligas idem multo fortius de rectore parochie illius cui facienda est restō: et enim acqrit: cum quasi iudex et minister suus sit sm gra. ff. de in ius vo. l. cum pro quo.

f ¶ Parochia. qz magis creditur indigenis notis q extraneis ignotis: i auc colla. vi. de testa. §. si vero ignoti. s. de elec si postquā. et erunt saltē duo. j. de reg. iu. pluralis. vt per eos si post fuerit cautio pbari possit. g ¶ Quibus qdez. interpositio est que circa tabellionem non ponit: qz de illo nō dubitabatur.

h ¶ Illis. a qbus. i. vsure fuerunt extorte vel eoruz heredibus vel successoribus

i ¶ Perinde. s. ex tali stipulatione: alias pinde. s. ac si ipsi idem stipularentur.

k ¶ Seruo publico. i. tabellioni sic dicto: qz publicum exercet officium. nō q sit seruus. C. de tabul. l. generali. li. x.

l ¶ Mādato. ergo tabellio hoc casu non acqrit actionē extraneo ex sua stipulatione nisi eam faciat de ordinarij mādato: et idez vr dicere antiqua lex. ff. rez pu. sal. fo. l. ij ibi profecto dicemus suum publicum apud pretorem stipulari debere.

m ¶ Idonee. noīe idonee pignora vel fideiussores intellige. ff. si mādato ticij. §. si. als verbū cautionis nudaz pmissionez designat. C. de ♃. si. sancimus. si autē pignora vel fideiussores dare non pōt: iuret se pignora vel fideiussores dare non posse: et se facturuz qd cauet. C. de epis. et cle. in auc. generaliter. s. de dona. iter virū et vxo. p vestras. isti. de satisda. §. sed hodie. j. de sen. ex. c. vlti. §. illis et hoc maxime quando sic ē verisile cū. s. aliā dare nō posse. Sed cū soluētes vsuras hēant actiōem ad repetēdū: qre sic sollicitus fuit papa puidere illis p cautōis remediū: Sol. iō. vt haberēt plura auxilia. ff. de lib. le. l. iij. Itē qz magis sunt securi per fideiussores vel pignora. ff. q satisda. cog. l. i. et fit hoc nō tm in fauorē illoz q̄tuz in odiuz vsurariorū. Et scire debes: q si recepta huiusmodi cautione noīe eoruz quoz interest: vsurarius manifestus vsuras repetit nō audietur: et posset i aiarū fauorem eps vsuras recipe: et soluere illis a qbus iste petitor extorserat: et idem sm guil. et gar. si non esset manifestus: et hoc pbat posset petitorez. s. vsurariū. si aūt iste vsurarius q sic satisdedit cōualuit: tenebitur ad satisdatione sz eos. qz et si non satisdedisset tenebatur. s. e. cū tu. et si petitor esset notorius vsurarius: et si heres non exciperet: dixerunt pdicti doctores q ex offō suo iudex eum repellet. s. de excep. exceptionē. ff. de postul. l. quos prohibet. secus si notorius vel manifestus non esset.

n ¶ Illam. i. quantitatez manifestam.

o ¶ Alioqn. i. si quantitas manifesta non appareret: et repete exprimi volumus aliam sed quō fiet expressio et moderatio de q loquitur iste ver. ideo considerabit iudex quanto tpe ille vsuras exercuit: et q̄tū nunc hz in bōis et q̄tū hēbat tpe quo fenerare incepit: et sup hoc 9siderabit fama vicinie et an alias mercationes exercuerit: et an in eis fortuna ei psperē cesserit: et an fuerit iprobus exactor an curialis fenerator: h et siles circunstātie sūt circa hoc cōsiderande et sm eas magis vel minus arbitrandū. C. de bo. q lib. cum oportet. §. i. xxij. q. v. hoc videtur.

p ¶ Teneat. pp sui maliciaz parti lese resarcire tenet. C. si tu. vel cu. iter. l. et et facit litem suaz. s. e. li. de re iud. cū eterni isti. de obli. q ex quasi ō lic. in prin. Et si nullam q̄titatē moderat tunc tenetur i totū: nā et residui cōmemoratio totum admittit. C. de here. istitu. l. ij. ff. de ver. si. l. ceterorum. caute ergo faciet si in cautione certam verisimilem exprimit quātitatem: et adijcit quod etiam vltra illud satisfiet: inquantum constabit eū vsurarum rōne teneri.

q ¶ Pene. supple statute in late. 9ci. edito sup. 9 vsurarios: hoc dico: quia hic non habet locum pena 9 vsurarios statuta: sed hz locum pena statuta i recipientes eos ad oblationes et ecclesiasticam sepulturam.

r ¶ Subiacere. hodie sunt excōicati ipso facto nō obstan. exceptionibus vel priuile. per de. de sepul. eos qui.

s ¶ Absoluat. et ab alijs peccatis. xxiiij. q. ij. legat. qd pz: qz nec ad confessionem debēt admitti: vt. s. dixi. nec dimittit peccatū etc. j. de reg. iur. peccatū. caueāt ergo religiosi q interdū de preda plusq de aīa solliciti sunt.

t ¶ Alr fcā. s. nō facta satisfactiōe nec pstita idōea cautiōe: qd dicēs ō codicillis: vr q valeant: diuersa. n. sunt. C. de codicil. l. si idez. et hec 9stō ē penalis ergo est restringenda. s. e. lib. de elec. statutū. et phibitus maioribus miora petere nō phibētur. ff. de seruis expor. l. cui. q si. sint legi. p venerabilē circa prin. dic 9 sm Guil. et Gar. et hoc pz ex pncipio. vbi dixit in vltima voluntate: et ar. s. ō testa. cū esses: qz large codicilli sunt testm̄: q mētis testatio. xiij. q. ij. §. sed aliud isti. de testa. in pn. ff. de iure codicil. l. conficiunt: et l. abintestato. alias facile esset 9stōnem hāc in hoc eludere: et dic idē de q̄libet vltia volūtate: et qz istud crimē ecclesiasticū ē: potuit papa irritare testamēta laicorū. p que i alios trāsferebant bona: et fiebat dumtaxat cōditio exactorū: erit ergo qd enicere valebūt et hēe. s. vt li. pē. ecclesia. i. si. hz. n. rōne hui⁹ criminis iurisditionez in talibus. s. e. li. de fō. cōpe. c. vl. Quid si primo testm̄ fecit: postea cauit: dixit h gar. q non firmat per hoc testm̄: qz ab initio nō valuit: vt. j. de reg. iu. nō firmat. cū suis cōcor. satis vr sufficere si ante mortē cauit cū testm̄ morte firmet. s. ō cele. mis. cū marthe. nec ob. regula nō firmat: que ō solo tractu tēporis loquit.

Cum ex eo. Tria facit. Primo ponit proemiū. Scdō phibitōem cum decreto ibi: Nos sup hoc. Tertio phibitionis determinationē ibi: p hoc. do. determinat aūt hec decre. no. s. e. numis. ij. in ver. ad hoc.

v ¶ Mēdicantes. hi dicunt mendicātes qbus victū tribuit icerta mēdicitas: et qui reditus aut possessiones ex regula vel 9stōnibus hēe non pnt. s. e. li. de reli. do. c. vno. et quo ad cāz decre. nostre in oībus mēdicāib⁹ idē ius. 9cor. s. e. li. de regula. 9stōnem. q. n. similem cum alijs vitam suscipiunt silem sentiant in legibus disciplinā. s. de sta. mo. recolentes.

x ¶ Ad habitandū. no. qz de locis acqsitis ad habitandū tantū fit hic prohibitio: ergo alias q ad habitandū bene possunt loca acquirere: sed quō ex quo sunt mendicantes: dic vt dixi. s. e. li. de reli. do. c. vno.

y ¶ Scandala. bene ergo fecit hic prouidendo: qz sui officij est scandala remouere. s. eo. lib. de of. lega. c. i.

a Deinceps futura igitur ꝓprehendit hec ꝓstitutio: olim enim ꝑ phibitũ licebat: vt. s. e. numis. ij. ver. ad hoc.

b Suffragari. ergo papa ꝑuilegiũ suũ reuocare moderari: ⁊ ĩ totũ tollẽ pot: lz deceat eius ꝑuilegiũ ee mãsurũ. j. ꝺ reg. iur. decet. vbi de hoc.

c Alienatiõis. intelligo et ꝑ quẽ nõ trãsferatur vniũ cũ sic large loquat vicẽdo cuiuslibet. ad idez. s. de re. eccle. non alie. nulli. ⁊. C. de re. alie. non alie. l. sancimꝰ: lz iterduz sumat solum pro eo ꝯtu quo transferr vniuz. C. ꝺ fun. do. l. i. Jo. an.

d Mentionẽ. ergo necesse ẽ de iure cõi ĩ rescripto fieri mẽtionez de quo dic vt. s. eo. li. de ꝓsti. c. i. in gl. q̃ icipit. est j.

e Decernentes. hodie transgressores sũt ipso facto excõicati: ꝑ cle. ꝺ penitẽ. cupientes. i. rñ.

f Eligẽdaz. isti sunt digni conuenienti honore. xvi. q. i. q ve ⁊ pure. ⁊ antales subsint epo ibi no. ⁊ ꝑnt heremite: alꝯ non religiosi hꝯ ꝑpũ. xix. q. iii. §. eõ. paulus.

g Licẽtia. ergo not. q religiosus mẽdicãs de licẽa plati sui ꝑt vitã heremiticã eligere. Jo. an.

h De ꝑpiquo. de hoc. j. ꝺ ver. si. c. pe. Jo. an.

Dicentes. Primo ꝑmisso pemio vt exordio ꝑdit ꝺclaratõez circa ꝑuilegiũ exẽptõis ⁊ ꝺclaratõi obijcit ⁊ soluit ⁊ ꝑtestat. Scõo ꝺclaratione ne progat ad priuilegiuz ꝺ certo iudice. Tertio determinat qd iuris de priuilegio qꝺ erimit a pena censure. Scõa ibi: Et id ipsum. Tertia ibi: In eos fm Jo. mo. diuidit in duas ꝑtes de exordio hat ꝑmaz: deobiectione ⁊ solutione secundã. do. determinat aũt ꝑ decreta. diffuse no. vi. q. iij. c. vlti. ⁊. s. eo. ti. et tuarum.

i Exẽptionis. ꝑq̃ vbi dicat data exẽptio. videbis. j. eo. ti. si papa: ⁊ ꝑ prie apo. sed. est eximere. xvi. q. i. frater. ix. q. iij. nunc vero.

k Infringãt. iste seueritate ecclesiastica coercẽtur. s. e. ꝯto. ⁊ papa solet talium priuilegia decurtare. s. e. directi.

l Excedãt. s. e. porro. ⁊. c. patentibꝰ. ne priuilegiũ amittẽt mereant. xi. q. iij. ꝑuilegiũ. s. e. tuarũ: limites. n. trãsgrediẽdi nõ sũt. s. de sepul. c. i.

m Aut rei. ꝑ ea si ꝯtus sit initus vel maleficiũ fcm in loco non exẽpto ⁊ res litigiosa non exempta: vt. j. patebit.

n Ad hec. tria supius enarrata. Jo. an.

quandoqz prouenĩãt: ⁊ frequentes clamores ad sedem apostolicam perferantur. Nos super hoc, ꝑuidere volentes hoc perpetuo prohibemus edicto: ne deinceps[a] aliquis vel aliqui de predictis quibuscunque super hoc priuilegijs muniti existant: que ipsis contra tenorem constitutionis presentis nulla tenus volumus suffragari[b]: in aliqua ciuitate: castro: villa: seu loco quocũqz ad habitandum domos vel loca quecũqz ꝺ nouo recipe seu hactenus recepta mutare: vt cauẽ ditionis permutationis donationis aut cuiusuis alienatiõis[c] titulo quomodocũqz in alios transferr ꝑ sumant absqz sedis apostolice licẽtia spãli: plenam ⁊ expressam faciente de ꝑbatiõe huiusmodi mentionem[d]: si secus egerint irritum decernentes[e]. Per hoc tamen eis qui vitam duxerit heremiticaz seu solitariam eligendam[f]: de maiorũ suorum licentia[g] qui cellas mansiones seu habitacula in heremis siue locis vbi non sit hominum habitatio de propinquo[h] possint acquirer ac mutare: non intelligimus interdictum.

Rubrica De priuilegiis.

I. Innocentius quartus in cõcilio generali lugdunen.

Exẽpti vel priuilegiati: vt nõ teneantur nisi sub certo iudice respõdere ratione delicti cõtract aut rei si hec sint inita vel facta in loco non exẽpto conueniunt coram ordinario ꝓ rõne domicilij nõ mõasterio priuilegiato vt ei monachi a quocũqz interdici suspendi vel excõicari nõ possint: cessat in illis ordinariorũ iurisditio quo ad illa: nisi illi monachi mitterentur. ad priorat subiectos ordinarijs: qr tunc etiaz licet vtrobiqz sint monachi ordinarij: etiam quo ad predicta illos iudicant quãdiu ibi manent hoc dicit Joan. an.

Volentes libertatẽ: quã nõnullis ap. sedes priuilegio exẽptionis[i] indulsit sic integram obseruari: vt ⁊ illaz alij nõ infringant[k]: ⁊ ipsi eius limites nõ excedãt[l]: declaratione irrefragabili diffinimus: q quãtũcunqz sic exẽpti gaudeant libertate: nihilominus tũ rõne delicti siue contractus aut rei[m]: de qua ꝓtra ipsos agit: rite possunt coram locorũ ordinarijs cõueniri: ⁊ illi quo ad hec[n] ĩ ipsos suam iurisditionem: prout ius exigit exercere. Nunquid[o] ergo carent omnino in his cõmodo libertatis: non vtiqz. qr nec coram ordinarijs ipsis dummõ sit in loco exempto[p] ꝓmissuz delictũ: vel cõtractus initus: aut res litigiosa. nec vbi domicilium habent si aliq delinquant vel contrahãt: aut res ipsa ꝓsistat: conueniri possunt aliq̃ tenus super istis neqz domiciliorũ ꝓtextu locoꝝ diocesani: si vbi deliquerunt uel cõtraxerũt: aut res ipsa ꝓsistit: illi ꝓuẽiant remittẽdi eos illuc: vel ipsis vt illic respondeant initiumgendi habent aliquã potestatem: saluis nihilominus casib[o] alijs in quibus eos episcoporuz iurisditioni subesse canonica precipiũt instituta[q]. Et idipm[r] decernimus circa illos[s]: quibus vt nõ nisi sub suo certo[t] iudice teneantur de se conq̃rentib[o] respondere: apostolico priuilegio est cõcessum. In eos aũt[v] qbus nec interdici suspendi vel excõmunicari a quoquã valeant: a sede apostolica est indultum sicut sunt religiosi quamplures: in quorũ priuilegijs cõtinet: ne quisquam eps vel archieps monasteriorum suoruz monachos ꝑ vlla cã vllo loco interdicere suspendere vel excõicare presumat: ijdez ordinarij iurisdictionẽ suã quãtũ[x] ad ista vbicũqz illi fuerit: penit[o] exercere non possint. Nisi forsan ipsi monachi ad monasterioruz suorum prioratus ordinarijs eisdem subiectos: vt vel gerãt illorum regimen: vel eis tanq̃ ꝓprij locorũ ipsoꝝ monachi resideãt[y]: fuerit destinati: tunc enim ⁊ si libere possint ad eadez monasteria reuocari ac tam illorũ q̃ ipsoꝝ prioratuum monachi reputent: cum non sit inconueniens aliquem sic vtrobiqz locum habere: mõachum vnum alteri subesse monasterio: vel ab ipso noscitur dependere[z]: rõne tamẽ corũdem prioratuum dicti ordinarii sua iurisditiõe in ipsis etiam quo ad premissa[a] quãdiu[?] morãtur ĩ illis licite vti possunt. I. Dem.

Curia romana habet studiũ generale: ⁊ eius priuilegia. hoc dicit Joan. and.

Cum de diuersis mundi[x] partibus multi confluant ad sedem apostolicam quasi[a] matrem

o Nunqd ergo. qr videret aliqb[o] q̃ ꝑ hoc exẽpti eqparent non exẽptis: vt indistincte possent coraz ordinarijs ꝓueniri: ideo de hoc obijcit ⁊ soluit ⁊ hoc dicere intẽdit: q̃ indistincte rõe domicilij sũt exẽpti: vt iudex domicilij nec ꝑtẽt hẽat cognoscẽdi nec remittẽdi: ⁊ tũ ille est vnꝰ modus sortiẽdi forũ. s. de fo. cõpe. c. vlt. Item si delictũ ꝯtus aut res litigiosa sint ĩ loco exempto: gaudebũt exẽptione: si enim anglicus delinqueret boñ. nõne puniret ꝑ iudicem boñ. fingamꝰ ergo ⁊ eqparemꝰ anglicũ exẽpto: vt sicut ille q alias nõ ẽ ꝺ iurisditione: rõne delicti efficitur ꝺ iurisditiõe: sic exẽptus q alꝯ de iurisditione nõ ẽ rõne delicti de iurisditione efficitur: idez in ꝯtu ⁊ re.

p Exẽpto. dicit ꝑ Ber. q monasterio exempto ecclesia cimiteriũ domus monasteriũ atria ortus arce q̃ sunt iuxta ecclesiã Intelligũtur exẽpta. xij. q. i. necessaria ⁊. c. nulla. xvij. q. iiij. diffinimꝰ. ⁊. c. id ꝓstituimꝰ. s. ꝺ immu. ec. c. i. ⁊ de censi. c. j.

q Instituta. vt. s. de here. ad abolendaz in fi. s. e. li. ꝺ ꝑbẽ. c. i. de sta. regu. c. vno in fi. idez si capellas haberẽt nõ exẽptas. s. e. ex ore. ⁊. c. cum capella. sic. s. de ꝓsue. c. cuz iter vos. s. de sen. ex. nulli. ⁊. j. e. aucto.

r Et idipsum. s. quod dictuz ẽ de exemptis.

s Illos. nõ exemptos: sed ꝑuilegiatos tantuz vt sequitur.

t Certo. istud soluit ꝯrium de decre. s. de rescrip. ad hec: qꝰ certus iudex datus fuerat a papa ibi icertus quẽ ipator duceret eligẽdũ: ꝑterea ibi in modũ rescripti ⁊ iuris cõis facta fuit interpretatio: ꝑ in modũ gratie ⁊ priuilegij. quod et apparet ex titulo ⁊ ex lꝯa que segtur. ap. priuilegio.

v In eos autem. istud quod sequitur intelligas sane fm ꝺterminationem decre. j. eo. tit. ne aliqui.

x Quãtũ ad ista. s. interdictuz suspensionez ⁊ excõicatõez ergo quãtũ ad alia salua manet iurisditio: lz ergo ista exercere ñ possint ordinarij: ꝑnt tñ causas eorum audire ⁊ iudicare. si nõ parẽt poterũt in possessionez mittere ⁊ sisia facere.

y Resideãt. ad idẽ. s. eo. quoniam. ⁊. c. cũ capella. ⁊ no. litteram: qr si irent illuc causa visitandi: vel causa solatij: vel vt viatores. illos quo ad ista non cohercẽt ordinarij. ff. de iudi. l. heres absens.

z Dependere. cõcor. s. eo. lib. de ꝑben. cum singula. ⁊ si. s. ꝺ ꝑben. certurpande. §. qui vo. nec ob. decreta. de elec. cõstitutis. q̃ loqtur: cum monasteria nõ sũt annexa nec pendẽtia: ⁊ talis habebit vocez in vtriusqz plati electione: si est cõsuetudo: alias cõuentus eligeret. xvi. q. vlt. c. vlti. s. de elec. c. i.

a Quo ad ꝑmissa. s. suspensionem excõmunicationẽ ⁊ interdictũ ⁊ intelligas hoc q̃ ꝓiorat ille tale ꝑuilegiũ ñ hz: nec ex se nec ex superiori monasterio: qa si maius monasterium haberet priuilegiuz q monachi sui ⁊ ꝓratuuz sibi subiectoꝝ a quoquã excõicari non possent ⁊c. tunc secus.

? Quãdiu morãtur. ergo ꝓ reuocationem coꝝ eps quo ad ꝑdicta in eos iurisditiõe vti non poterit. Jo. an.

Cum de diuersis.

Primo ꝑmissa cã puidet. Scõo ꝑuisionẽ delarat ibi: Unde. do.

x Mũdi. bene dicit. qr apostolicus totiꝰ orbis est dñs. s. de fo. compe. c. vlt. ⁊ s. in pemio huius li. cũ suis cõcor.

a Quasi matrẽ. ij. q. vi. ad romanam. xix. di. in memoriam. ⁊ quasi ideo dicit